A°. 1843. N°. 9.

ZONDAG den 29sten JANUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, den 28 Januarij 1843.

Bij resolutien van den Gouverneur Generaal van heden, Nos. 122 en 123, is tot *Exploicteur bij het Geregtshof* alhier in plaats van wijle den Heer R. GOLLENSTEDE, benoemd de Heer T. M. SCHOTBORGH, en is tot *Ambtenaar van den Burgerlijken Stand*, tevens belast met het houden der Burger-registers, in plaats van laatstgemelden, gedesigneerd, de Heer A. WILDEBOER, 1e. Kommies ter Gouvernements Secretarij.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. de VEER.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, den 28 Januarij 1843.

Van wege den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1. Aan de Slaven *Willem* en *Evert*; toebehoord hebbende aan JAN SCHIPPERS.
2. Aan den Slaaf *Carel*; toebehoord hebbende aan C. B. de VEER.
3. Aan den Slavenjongen *Johannes*, toebehoord hebbende aan C. F. ZEEGERS.
4. Aan de Slavin *Doortje*; weleer toebehoord hebbende aan J. SCHEEK.

En

5. Aan den Slavenjongen *Carolus*, toebehoord hebbende aan N. VOLLENBEEK; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1. WILLEM SCHIPPERS.
   EVERT SCHIPPERS.
2. CAROLUS MARTINUS METEREN.
3. JOHANNES FREDERIK EMICKE.
4. JOHANNA ARNOLDINA DOROTHEA van ZUFTEN; — en
5. THEODORUS LUDOVICUS BEBESCIA.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. de VEER.

Derde en laatste Oproeping.

De *Commissie van Inschrijving en Vrijstelling* voor- en van de Schutterij, roept bij dezen op, alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den *eersten* dezer, den vollen ouderdom van *achttien* jaren bereikt hebben en hun *vijftigste* nog niet zijn ingetreden, welke niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd; van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelden te behooren, met uitzondering nogtans van zoodanige, welke volgens art. 3 van het Reglement voor de Schutterij, gearresteerd den 31 December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd of van schriftelijke *Finale Vrijstelling* van de Commissie, voorzien zijn.

Zij zal hare *laatste Zitting* houden in het lokaal boven de *WEESKAMER*, op MAANDAG den 30sten dezer, des morgens van 9 tot 11 uren, voor dezulken die om wettige redenen, aan de vorige oproepingen niet hebben kunnen voldoen.

De voor de Commissie verschijnende zullen de Letter en het Nummer hunner woonplaats en den naam der Straat, moeten opgeven.

Paramaribo, den 28 Januarij 1843.

Namens de Commissie voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

UITGEZEILD.

Den 26sten dezer, Z. M. Korvet van Oorlog *CASTOR*, gecommandeerd door den Kapt. Luit. ter Zee F. A. SÖHNGEN, over de Eilanden St. Eustatius en St. Martin naar Curaçao.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.
Vrijdag, 27 Januarij 1843.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Rust en Vrede Straat*, La. B. No. 41; aankomende den Boedel wijlen PIETER KRUTZ. — *f* 1325.
C. A. J. HEIJMAN.

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

(1369) Den 25sten Januarij 1843. C. B. HIEMCKE geb. HAWKES, aan Wm. GREVE, van het Erf en daaropstaande Gebouwen, aan de Voorstad *Zeelandia*, aan de groote Rijweg van *Combé*, O. W. La. A. No. 4 en N. W. La. A. No. 5.

Idem. DOORTJE van ROEPEL, aan M. ROLLERS, van het Huis en Erf, aan de *Hooge Straat*, N. W. La. E. No. 333 en O. W. La. D. No. 70.

Den 26sten. Mr. J. H. de FRIDERICI, aan L. BIXBY, van het *halve* aandeel in het Huis en Erf, aan den *Waterkant*, O. W. La. A. No. 56 en N. W. La. A. No. 101.

Den 27sten. M. A. KEIJSER Vendumeester, aan A. H. FRANKE, van het Erf, aan de *Drambranders Gracht*, O. W. La. D. No. 38 en N. W. La. E. No. 113.

Den 28sten. ALEX SALOMONS Vendumeester, aan N. G. VLIER, van de Koffij Plantaadje *Sara Maria*, aan de rivier *beneden Saramacca*.

Idem. Dezelve, aan C. C. C. STOLTING, van het Huis en Erf, aan de *Steen bakkers Gracht*, N. W. La. E. No. 84 en O. W. La. D. No. 622*a*.

Idem. Dezelve, aan F. L. ROLAND, van het Huis, staande op het verërfpacht Erf, aan de *Wageweg Straat*, O. W. La. D. No. 93 en N. W. La. B. No. 126.

Idem. Dezelve, aan H. W. van BECKER, van het halve aandeel in den Grond *de Goede Verwachting*, met eenige daaropstaande Gebouwen, aan het Kanaal van *Saramacca*.

Idem. Dezelve, aan R. TAYLOR, van het *halve* aandeel in het bloote Erf, aan de *Saramacca Straat*, grenzende van achteren aan de rivier *Suriname*, O. W. La. D. No. 498 en N. W. La. F. No. 9.

Idem. Dezelve, aan Wm. SCHIELDS, van het *halve* aandeel in het Erf, met de daaropstaande Gebouwen, aan de *Saramacca Straat*, N. W. La. F. No. 5 en O. W. La. D. N. 510.

Idem. Dezelve, aan C. C. PAULI, van het Huis en Erf, aan de Voorstad *Zeelandia*, in de *Sommelsdijk Straat*, O. W. La. A. No. 117 en N. W. La. A. No. 49.

Idem. Dezelve, aan G. SALOMON Jr., van het Huis en Erf, aan de *Watermolen Straat*, N. W. La. A. No. 300 en O. W. La. B. No 23.

Paramaribo, den 28 Januarij 1843.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,
A. van MEERTEN.

(2625) Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels*, is gedevolveerd de Boedel:

Van REINHARD GOLLENSTEDE, den 14 December 1842.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren deszelven opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 28 Januarij 1843.

De fungerende Curators en Weesmeesters,
J. O. N. ENGELBRECHT.
CHs. LIONARONS.

Derde Advertentie.

(3947) SEQUESTERS in de Plantaadje *Schaapstede*, bieden bij publieke inschrijving te Koop aan:

p. m. 1400 ℔ heele en }
» » 120 » gebroke } *KOFFIJ.*

De inschrijvings-billetten zullen aangenomen worden tot Donderdag den 2e. Februarij e. k., des morgens ten *negen* uren, ter Griffie van het Geregtshof (alwaar de monsters ter *visie* liggen) en alsdan worden geopend ten overstaan van Heeren Gecommitteerden uit den Hove.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Koffij aan de Waag geleverd worden, voor risico van den Kooper, en door denzelven *f* 1 20 voor elke ledige Baal moeten worden betaald.

Paramaribo den 27 Januarij 1843.

Te Koop:
28,000 Steenen, Kalk en Cement; — te bevragen bij GOMPERTS SALOMON Jr.
(3964)

Js. JONGENEEL
PRESENTEERT TE KOOP:
***Acht Honderd* pond GORT, à 9 Cts. 't pond.**
En *Acht Honderd* dito GROENE ERWTEN, à 9 Cts. 't pond. (3963)

Koningin *Victoria*.

(Uit het Conversatien-Lexikon der Gegenwart).

Victoria (*Alexandria*) koningin van Groot-Brittannie en Ierland, geboren den 24sten Mei 1819, is het eenige kind van den op den 23sten Januarij 1823 gestorven hertog *van Kent*, die bij de kinderloosheid van zijne oudere broeders, den Prins *van Wales* en den hertog *van Clarence*, in geval van hun vroeger overlijden, de naaste

erfgenaam van de britsche kroon was, en zijne aanspraak op dezelve bij zijnen vroegtijdigen dood op zijn onmondige dochter overbragt. Door hare moeder, eene geborene Prinses van Saksen-Coburg, op het zorgvuldigst opgevoed, wekte de kleine vorstin, zoodra zij den jongvrouwelijken leeftijd bereikte, de grootste verwachting bij het britsche volk op. Deze steeg nog meer in de laatste dagen van koning *Willem IV*, toen men vernam dat de betrekking tusschen den Hofstaat der hertogin *van Kent* in het paleis van Kensington, tegenover die van het St. James-paleis niet zeer vriendschappelijk was. Koning *Willem*, de zeemansvorst zooals hij gedurende zijne eerste regeringsjaren genoemd werd, had door zijne geneigdheid voor de beginselen der tories de geestdriftvolle genegenheid, die zich in het begin zijner regering voor hem openbaarde, bij een groot deel der natie verloren. De hertogin *van Kent* had inzigt genoeg om te begrijpen, dat niet alleen de pligt, maar ook het belang van het koningschap vorderde, om de billijke wenschen der natie te gemoet te komen. Zij trok mannen in hare nabijheid, die door hunne edele vrijmoedige gezindheid bekend stonden, en gaf door den omgang met dezelve, hare koninklijke dochter gelegenheid om eene vrijen en grondiger kennis over de openbare landsaangelegenheden te bekomen, dan men bij de begaafdste vorsten-kinderen gewoonlijk vindt. De tories, die door het lang bezit van het staatsbewind, hunne verdringing uit hetzelve voor eene wrevelzuchtige aanmatiging hielden, sloegen den verkeerdsten weg in, om het hart der jeugdige vorstin, 't welk zij vreesden te verliezen, aan zich te boeijen. Zij lieten zich in de dagbladen die hun ten dienste stonden, op eenen zeer smadelijken toon jegens hare moeder uit, en het was gewis hunne schuld niet dat deze niet van allen invloed op de opvoeding en de personen die hare dochter omgaven, beroofd werd. De Prinses trad haar achttiende levensjaar in, en daar deze leeftijd naar de wetten vereischt werd om den troon te aanvaarden in geval deze vakant werd, zoo werd het voegzaam geoordeeld der jonge troonerfgename eenen afzonderlijken hofstaat te geven. Naar de tories beweerden, had de koning alleen het regt om de personen te benoemen, die de Prinses voortaan moesten omgeven; koning *Willem* schijnt er evenzoo over te hebben gedacht, welk gevoelen echter noch door de Prinses *Victoria*, noch door hare moeder gedeeld werd. Er werden derhalve onderhandelingen tusschen den oom en de nicht aangeknoopt, die noch tot geen einde gekomen waren, toen de eerste den 20sten Junij 1837, na eene ziekte van verscheidene maanden stierf. Weinige uren na zijnen dood begaven de eerste staatsbeambten zich naar het paleis van Kensington, om de bevelen der jonge koningin te vragen, die onder den naam van *Alexandrina Victoria I* de regering aanvaardde.

In het gansche vereenigde koningrijk werd het berigt der troonsbestijging van de jongvrouwelijke Vorstin met de grootste toejuiching vernomen; slechts in de hoogste standen waren de gevoelens verdeeld. De adellijke partij der tories had de lange tijdruimte, gedurende welke het beheer bijna uitsluitend in hare handen geweest was, zich ten nutte gemaakt, om het pairschap, zoowel als de hoogste posten in kerk en staat, op de vloot en bij het leger, in de regtspleging en in het administratief bestuur, door lieden tot hunne partij behoorende te doen vervullen. Gedurende de groote hervormingsbeweging hadden zij het noodig geoordeeld om de regering in handen hunner tegenpartij te laten, daar zij gevoelden dat niets in staat was om de opgewekte hartstogten der massa's te wederstaan. Hun voornemen was echter om het gezag terug te vorderen, zoodra de opgewondenheid en het gevaar voorbij waren. Thans zagen zij op eens dat de bron van het gezag, de gunst van het koningschap zich van hen afkeerde; hunne royalistische gezindheid werd op eene proef gesteld, die zij slecht doorstonden. Wel is waar waagden zij het niet de koningin, wier neiging voor de beginselen van een verstandig liberalismus zij kenden, openlijk tegen te streven, maar zij maakten met huichelachtige sophisterij een onderscheid tusschen beschouwingen en denkwijzen, die de onervaren vorstin door degenen die haar omgaven zouden opgedrongen zijn, en de zoodanige die strookten met de belangen van het koningschap en die de koningin, indien zij welberaden handelde, moest aannemen. Men verklaarde het niet alleen geoorloofd onder zoodanig voorwendsel, der vorstin eenen heilzamen dwang op te leggen, maar zelfs voor heiligen pligt, en zoo verstoutte zich de meerderheid van den hoogen adel alle hare krachten in te spannen, om bij de parlementsverkiezingen, die na den ouden herkomen binnen den korst mogelijken tijd na de troonsverwisseling volgden, de kandidaten der volkspartij, die tevens die van de regering en het hof waren, door hunne eigene partijvoorstanders te verdringen. De inspanningen der torypartij bij den strijd der verkiezingen bleven niet zonder uitwerking; op vele plaatsen leden de ministeriele kandidaten de nederlaag, doch de overwinning der tories was niet zoo volledig als zij gehoopt hadden. De liberale ministers, die de koningin bij hare komst ten troon in het bestuur gevonden had, behielden eene, alhoewel niet te talrijke meerderheid, die hen in staat stelde om de plannen hunner tegenpartij te verijdelen.

Van het aandeel dat de koningin aan de regering nam, kwam, ten gevolge van het streng geheim dat in Engeland over de beraadslagingen van het kabinet gehouden wordt, niets ter openbare kennis. Hoe eenstemmig zij echter met hare ministers was, bleek onmiskenbaar bij de zamenstelling van haren hofstaat, die natuurlijk geheel van haren vrijen wil afhing. Alle betrekkingen ten deze werden begeven aan leden van erkende whigs-familiën. De koningin werd voor de ontevredenheid van den adel ruimschoots schadeloos gesteld door de ongehuichelde liefde van het volk, die zich bij elke gelegenheid op eene onstuimige wijs openbaarde. Het ontbrak hierbij echter ook niet aan menigerlei ongelegenheid. Meer dan een trouwe onderdaan der koningin kwam door zijne te groote verkleefdheid tot verstandsverbijstering. Ieder oogenblik had de policie met uitzinnigen te doen, die de rol van minnaars der jonge koningin wilden vervullen, terwijl zich nog eenige troonpretendenten opdeden, die zich in het hoofd hadden gesteld dat zij meer aanspraak dan de koningin op de kroon hadden. Niet geringe schrik werd de koningin op het lijf gejaagd, toen den 4den November 1837, op een plaisiertogt, een man met gesloten vuis op haar toeliep, haar met scheldwoorden overlaadde en haar dreigde van den troon te werpen, welken zij zich aangematigd had. Bij onderzoek bleek, dat de man een voormalige officier was, met name *John Good*, van eene goede familie en welgesteld, die, schoon voor 't overige in 't bezit zijner verstandelijke vermogens het vaste denkbeeld had opgevat, dat hij een zoon van *George IV* en van de koningin *Carolina* was. Minder geweldadig was het gedrag dergenen die uit liefde voor de koningin waanzinnig geworden waren. De openbare geruchten vergenoegden zich echter niet met van de krankzinnigen te gewagen die de policie in handen vielen, maar verspreidde eene reeks van huwelijks-ontwerpen, waarmede de dagbladen zich wijdloopig bezighielden, ofschoon de jonge Vorstin aan geen derzelven immer gedacht had. De romanachtigste van de onderscheidene verhalen, door scherpzinnig ledigheid uitgedacht, was die betrekkelijk den jongen lord *Elphinstone*, die met de koningin eene teedere betrekking zou hebben aangeknoopt, toen deze nog in het paleis van Kensington onder het opzigt van hare moeder en van hare hofmeesters stond. Men verhaalde dat de Prinses den jongen lord zoo in het oogvallend had onderscheiden, dat de regering goed gevonden had, ten einde de ontkiemende neiging te verstikken, laatstgenoemden eene betrekking in Oost Indie te geven, en hem op die wijs uit Engeland te verbannen. De ongelukkige minnaar had echter voor zijne afreis nog gelegenheid gehad om de Prinses te zien, en van deze, even als weleer graaf *Essex* van de koningin *Elisabeth*, tot aandenken een ring ontvangen, onder verzekering dat hem elk verzoek zou toegestaan worden, wanneer hij eenmaal na de, toenmaals nog zoo spoedig niet verwachte troonsverheffing, haar den ring weder ter hand stelde. Thans heette het, dat lord *Elphinstone* zoodra hij de troonsbeklimming van koningin *Victoria* vernomen had, den ring door een vertrouwd persoon had doen teruggeven, met het verzoek om de vergunning van weder in Engeland terug te keeren. Het ontbrak niet aan ligtgeloovigen die het verhaal voor ernst opnamen, voor waar hielden, en niets minder verwachteden, dan den lord spoedig in Engeland te zullen zien verschijnen en met de hand der koningin begunstigd te worden. Door het herhaald bezoek van vreemde Prinsen in Engeland werd de openbare nieuwsgierigheid spoedig op andere personen bepaald. Men maakte allerlei vermoedens, om te beslissen wie van de zich opdoende minnaars den zegepalm zou behalen, tot men eindelijk vernam, dat de koningin sedert lang hare keus gedaan, en een harer neven, den Prins *Albert* van Saksen-Coburg, de voorkeur gegeven had, die zelf drie maanden jonger dan de koningin, twee jaren te voren Engeland had bezocht en wiens beeld naar het schijnt sedert bestendig eene plaats in haar hart had behouden.

Reeds in het voorjaar 1839 werd in alle voorname kringen van de ophanden huwelijks verbindtenis der koningin met prins *Albert* gesproken, maar 't zij dat jongvrouwelijke schaamte zich tegen de in den beginne gewenschte bespoediging verzette, 't zij dat zich andere hinderpalen opdeden, het duurde tot op het laatst van November alvorens de koningin aan den tot dat einde voltallig bijeengeroepen geheimen raad de officiele aankondiging kon doen, dat zij het besluit genomen had om met den prins *Albert* » in den heiligen echt te treden." In dien tusschentijd moest zij echter nog onaangenaamheden van onderscheidene zijden ondervinden. Gedurende het eerste jaar harer regering was zij wel is waar geenszins verschoond gebleven van de aanvallen der partij aan wie hare vrijzinnige denkwijs mishaagde; de aanvallen en beschuldigingen van teleurgestelde eerzucht, wangunst, staat- of godsdienstige partijzucht, hadden zich echter binnen de palen van eene zekere gematigdheid gehouden, daar zij minder tegen den persoon der jeugdige vorstin, dan tegen de gevoelens en het karakter harer raadgevers gerigt waren — Het tweede jaar harer regering kenmerkte zich door de krooning der vorstin, die den 28sten Junij 1838 met voorbeeldelooze pracht gevierd werd en van welke men zeggen kan, dat zij de beheerscheres van het magtigste rijk der aarde, het koningschap in deszelfs luisterrijksten glans deed aanschouwen. Alle Europesche staten hadden zich door buitengewone gezanten doen vertegenwoordigen, die wedijverden om elkander in pracht te overschaduwen; de trotsche adel van Engeland spreidde ter eere zijner vorstin zijnen ganschen rijkdom ten toon, en de groote wereldstad Londen, met de talooze scharen harer bevolking, die als de baren der zee de straten op en neer golfden, was in een staat van geestdrift gebragt, die zich in steeds ruimere kringen, tot aan de uiterste einden van het britsche reuzenrijk, of wat men met evenveel regt kan zeggen, tot aan de uiterste grenzen der bewoonde aarde uitbreidde.

(*Het vervolg hierna.*)

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.